

جمهوری اسلامی با اعدام مجد ثلاث جنایتی دیگر آفرید!

دیروز (۲۸ خردادماه ۱۳۹۷) رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی با به کارگیری سلاح اعدام دولتی ، بار دیگر چهره راستین و وحشیانه خود را نشان داد. این بار مجد ثلاث، انسان حق طلبی که در جریان سرکوب دراویش مقاومت کرده بود، توسط پاسداران جلااد جمهوری اسلامی به شکل وحشیانه‌ای "اعدام" شد. یکی از کسانی که در زندان با وی بوده ، در باره وی نوشته است:

"چهار روزه تو سلول بود. امروز ساعت دو بردن برای اعدام. با لبخند سلولو تا چوبه اعدام طی کرد و تو لحظه اعدام این شعر رو خوند. "سبید گل سرخ یک گل نصرانی ، مارا ز سر بریده می‌ترسانید. گر ما ز سر بریده می‌ترسیدیم ، در محفل عاشقان نمی‌رقصیدیم."

رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی با این اعدام و اعدام‌هایی همانند آن ، همانند گذشته در صد ترساندن توده‌هاست و به خیال خام خود همچون گذشته می‌خواهد آتشی را که در زیر روبه جامعه شکل گرفته است، خاموش نماید. در حالیکه دست‌اندرکاران جمهوری اسلامی و اربابان آن به خوبی می‌دانند که پس از قیام باشکوه دی‌ماه ۱۳۹۶، توده‌های محروم، اختناق زده میهنمان به پا خاسته اند تا بساط این جنایتکاران را جمع کنند. آنچه مارکسیسم به ما آموخته است آن است که ما با استفاده از تجربه‌های گذشته و جمع‌بندی آن می

توانیم مطمئن باشیم که آتشی در حال شعله‌ور شدن است ، به این آسانیا مهار نمی‌شود. این شعله‌های آتش ، شورش گرسنگان است که در هر گوشه از کشور خود را نشان می‌دهد.

این خیزش های مردمی ، نتیجه نزدیک به ۴۰ سال حاکمیت رژیم دار و شکنجه جمهوری اسلامی است. رژیم کشتار و اعدام و قتل‌عام. وارث به حق رژیم شاهنشاهی پهلوی. رژیم تجاوز، نیرنگ، ریا، غارت، دزدیهای میلیاردی و خیمه‌شب‌بازی های انتخاباتی، رژیمی که انقلاب مردمی در سال ۱۳۵۷ را به سرقت برد و هیولای وحشت و سرکوب را به ارمغان آورد. تجربه مبارزات توده‌های تحت ستم ما و دیگر توده‌های جهان به خوبی نشان داده است که رژیمی چون جمهوری اسلامی که جز زبان زور نمی شناسد قابل "اصلاح" نیست ، چرا که هر "اصلاح" اساسی و واقعی در چهارچوب این رژیم ، چیزی جز نخستین گام آن به سوی نابودیش نمی‌باشد.

درست از اینروست که "جناح" های گوناگون این رژیم زمانی که صحبت از حفظ نظام باشد ، کاملاً با یکدیگر هم رای و هم‌زبان هستند. تمامی این سگان زنجیری امپریالیسم ، برای بقای خود از نهایت قهر ضدانقلابی استفاده کرده، می‌کنند و خواهند کرد و تنها راه رسیدن به رهایی توسل به قهر انقلابی و مبارزه مسلحانه توده‌ای است. به امید فرا رسیدن آن روز.

سرنگون باد رژیم وابسته به سرمایه جهانی و اربابانش.
درود بر توده‌های رزمنده‌ای که علیه رژیم حافظ سرمایه داری می‌رزمند.
پیروز باد شورش توده‌ها.
با امید به برقراری سوسیالیسم در کشور شاه و شیخ‌زده ایران.

استکھلم، سوئد
۲۸ خردادماه ۱۳۹۷